

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(V. seja, dne 22. oktobra 1889. l.)

Poslanec Gorup izroči prošnjo učiteljev Postojnskih za izboljšanje gmotnega stanja. Prošnja se izroči finančnemu odseku.

V imenu upravnega in gospodarskega odseka poroča poslanec Kersnik o prošnji občine Hrenovice za samostojni cestni skladni okraj, a odsek je bil mnenja, da bi bil ta okraj premajhen. Da se pa o tem natančneje poizve, izroči se prošnja deželnemu odboru, da v prihodnjem zasedanju o njej poroča.

Nadalje poroča poslanec Braune o prošnji občine Kostelj za uvrstitev okrajne ceste Kočevje-Brod mej deželne ceste. Tudi ta prošnja izroči se deželnemu odboru, da poskrbi potrebne predpreiskave.

Poslanec Povše poroča o poročilu deželnega odbora glede razširjanja trtne uši na Kranjskem in nasvetuje:

1. Deželni odbor se pooblašča: a) da iz deželnih trtnic in vinogradov brezplačno oddaje ameriške trte (rezanice in ukoreninjene trte) malim neimovitim vinogradnikom, kateri pravilno zasajajo svoje vinograde z ameriški trtami, in naj deželni odbor skrbi, da se ameriška trtnica na Grmu razširi, b) da takim vinogradnikom dovoljuje darila po 5 do 10 gld. in c) da onim kmetijskim podružnicam ali občinam, katere pravilno zasajajo poskusne ameriške vinograde, dovoljuje podpore do 50 gld. za vsak tak vinograd, ako meri najmanj 500 m².

2. Deželnemu odboru se naroča: a) prositi visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo, da tistim neimovitim vinogradnikom, potem kmetijskim podružnicam ali občinam na Dolenjskem in Notranjskem, katere pravilno zasajajo vinograde z ameriški trtami, iz državnih ameriških trtnic in vinogradov brezplačno prepušča potrebne ameriške trte; b) naročiti šolskemu vodstvu na Grmu, da prireja tečaje, v katerih se bodo mladi ljudje učili saditi in požlahtnjevati ameriške trte.

3. Za stroške, kar jih bode pod točko 1. b) c) dovoli se znesek 1000 gld. iz deželnega zaklada in za točko 2 b) pa 200 gld.

Poslanec Pfeifer: Prečitavšemu deželno-odborovo poročilo o razširjanju trtne uši po Kranjskem ostal mi je otožni utis, da vinogradniki skoro nemajo več vesele nade v boljšo bodočnost, ako ne bodo dobili izdatnejše pomoči od tudi, kjer jedino utegnejo pomagati. Po dosedajšnjih skušnjah ni je druge rešitve za po trsni uši uničene vinograde, nego nasajanje stalnih amer. trt, katerih ne uniči trsna uš. Da bi država take trte dajala brezplačno ali vsaj po nizki ceni, prosimo že dolgo, dolgo let, uspeh takih prošenj nahajamo v deželnem odboru poročilu (priloga 27 str. 2), da je več posestnikov iz Lože in Podrage dobilo ameriških rezanic iz državne trsnice v Kostanjevici, toda ne brezplačno, ampak po 6 do 10 gld. za 1000 šib (dopis deželne vlade od 25. marca 1889). To je jako visoka cena, če se pomisli, da izmed 100 rezanic se jih komaj prime 50 ali, gospóda moja, z nakupom rezanic še ni vinograd ustvarjen, treba še mnogo novcev in novcev za delo, za gnoj, za kole itd., preteče jedno leto, užitka ni, preteče drugo leto, užitka tudi ni, preteče tretje leto, še ni užitka, preteče četrto leto, to še le povrne nekoliko stroškov, če gre po sreči (brez mraza, toče itd.); kdo je kos takim večletnim stroškom brez dohodkov ni težko izračunati, ko vidimo, da se siromaštvo v vinogradnih krajih vsled večletnih slabih vinskih letin vedno bolj širi; tukaj hočemo navesti le jeden slučaj: Krška občina preskrbovala je pred blizu 13 leti 3 do 6 siromakov, danes, ko je ranjkega Hočevarja ustanova 12 siromakov prevzela v oskrbovanje, podpore iz občinske kase dobiva že okoli 40 revežev. In število takih revežev bode vedno še naraščalo, kar se bo čutilo prihodnjo spomlad večinoma na Krškem in v Kostanjeviškem okraju, deloma tudi v Novomeškem, kjer se je malo vina pridelalo, kjer je merčes uničil mnogo krompirja, kjer ni bilo sadja — nekoliko srečnejša je Bela krajina glede vinske letine, glede sadja izvzemši tiste občine, ki so poškodovane po toči ali po uimi.

Že letos vsled velike revščine niso mogli vinogradniki kupovati ameriških rezanic v Kostanjeviški državni trsnici, tako da izmed 144.800 ameriških rezanic (str. 4. por.) je v trsnici nespečanih ostalo čez 72.000 glede katerih so nekateri ljudje

trdili, da so strohnele v Kostanjeviški kleti, če je trditev prava ali neprava, mi ni znano. Z ozirom na to treba, kolikor mogoče, brezplačno dajati vinogradnikom in na vsak način ceno ameriškim trticam izdatno znižati vsaj na 1 gld. za 1000 rezanic in na 3 gold 1000 ukoreninjenih trt. —

Sicer bo tudi z amer. trtami malo pomagano, če ne bodo z našo trto požlahtnjene ali pa brez požlahtnjenja direktno rodile dobro vino. Nivogradniki neso zvedeni v požlahtnjevanji trt — zgoditi se bo moralo to v državnih in deželnih trsnicah tako da bodo dobivali vinogradniki že požlahtnjene trte. Radi tega se strinjam z dež. odborovim nasvetom, po katerem se naroča šolskemu vodstvu na Grmu, da prireja tečaje, v katerih se bodo mladi ljudje učili saditi in požlahtnjevati ameriške trte v tamošnjem zavodu, v katerem bodo preskrbljeni s potrebno hrano in stanovanjem. S tem da se bo mnogo mladih ljudi in spretnih vinarjev izurilo v požlahtnjevanji trt bode nekaj storjenega, po mojem mnenji bi tudi dobro bilo, če bi vodstvo izurjene šolarje iz Grmske šole na zahtevanje dotičnih posestnikov kolikor dopušča to disciplina in učni načrt poslalo v tem času, ko je treba trte saditi in cepiti, da tam na stroške dotičnega gospodarja potrebno delo napravijo.

Taki šolarji bi bili po mojem mnenji apostelni in razširjevalci praktičnega pouka za napravo novih vinogradov in bil bi vsak novozasajen vinograd, pri katerem so dotični učenci sodelovali, v izgled in živo vspodbudo, da se tudi sosedni vinogradniki lotijo tega dela. Sprožil sem to misel, ki utegne izpeljiva biti v posameznem slučaju — predloga pa ne stavljam. Če bi se bil denar, ki se je po nepotrebnem potrosil za drage komisije porabil za vzgojevanje in cepljenje ameriških trt, bi marsikateri uničeni vinograd danes že obzelenel, za to je bil skrajni čas da so se nepotrebne komisije odpravile, saj je bilo prej pri pogozdevanju Krasa ravno tako; ko bi se tisti denar vsako leto za pogozdovanje Krasa porabil, katerega so pometali za gozdne komisije, ko bi bili prav po zakonih prepovedali pašo v novih mladih nasadih, bi bil Kras zdavno že pogozden. Tako pa je ostal jeden del kraškega gozda v žepih komisijonov, namesto da bi bil rastel na Krasu in bi bil

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

II.

(Dalje.)

V ječo ustopil je ječar Gregora s stražnikom, ki je že trikrat peljal Květa k preiskavi in danes prišel je po njega četrtič.

Stražnik udaril je Květa s puško čez vrat in Gregora odklenil je mej tem ključnico, s katero je bila veriga priklenjena h kolu.

Seljak ustal je molče in za malo časa čulo se je po mostovži prodirno žvenketanje verige s čudnim glasom, kakor da bi nekje v daljavi kričala dva scela si protiva glasa: „dobro tako!“ — in „revež tak!“ Trpelo je precej časa, da so prišli po zavutih lesenih stopnicah k dverim, za katerimi si je postavila svoje bivališče okrajna pravica.

Na stranski mizi beleli sta dve sveči in sredi črnelo je razpelo. Glava Odrešenikova klonila je

nekako nisko k izmučenim, zamodrelim prsim in videti je bilo, da je zasnelo obličje preveč vidno obrnjeno na stran, kakor bi ne hotelo gledati ljudskih sodb, kakor bi se mu gnjusile ljudske prisrce.

Za mizo v pročelji obokane sobe stal je mož z rejenim obrazom, z zelenkastimi očmi in z lasuljo na glavi. Na mizi ležala je kopa papirja, sami akti in sami sodni zapisniki. Na desno sedel je slok možiček grizoč nestrpnost z zobmi gosje pero in včasih škileč na gospoda z lasuljo.

Bila sta okrajni sodnik in pisar.

„Seljak Květ iz Jiřic!“ poklical je sodnik z nekako hrapavim glasom, ko so se odprle dveri in so na pragu zažvenketale verige, in zelenkaste njegove oči obstale so na jetniku, kakor bi ga hotele pogoltniti z verigami vred.

„Ali je pri vas nov duhovnik — kaplan?“

Sodnik se je odkašljal in si z levico poravnal lasuljo. Ni se mu hotela dobro prilagati. Za danes so mu jo na plesu malo zmršili.

„Je, gospod!“

Květ odgovoril je s temnim, a močnim glasom.

„Ali je bil kedaj pri tebi na spomenku?“

„Čemu me prašate? — Saj že itak davno veste!“

„Ali boš odgovoril? — Ali je bil kedaj pri tebi na spomenku?“

Gospod sodnik stisnil je pesti in zasičal kakor kača, kadar se jo draži.

„Ali boš govoril osel? — Pomoremo ti!“

Gospod sodnik je že komaj govoril. Glas ga nekaj ni hotel ubogati, pri včerajšnjem plesu se je prehladil.

„Torej je bil pri tvoji hčeri na spomenku? — Dobro izgojeno hčer imaš! — Ali veš, da sta za-te prosila? Najpreje prišla je ona, in potem, kakor bi se bila zmenila, zopet on. — Zaman gotovo ni prišel za-te delat!“

Gospod sodnik bruhnil je najedenkrat v prazen smeh, da se mu je lasulja na glavi pomaknila za dobra dva palca nazaj. Zdelo se je, kakor bi se mu nasledki ognjene pijače še zdaj ne bili izkadili iz glave. Imel je navado, da je prebil v krogu prijateljev tako dolgo, dokler ga neso odnesli domov, ga slekli in položili v posteljo. Gospod sodnik bil je star mladeneč. Ljudje krstili so ga z jako dobrim imenom, a ker je nekako surovo, je zamočilim.

„Ako bi ji bil jaz dovolil, kdo ve —“

„Gospod, spoštovanje —“

„Je pri vas za groš na prodajo, vem!“

denar v žepih delavcev pri pogozdevanju. Mnogo je bilo treba govoriti in pisati, pa so se odpravile nepotrebne komisije, ne bomo odjenjali trkati, da se zniža ameriškim trtam sedanja previsoka cena, da se v državnih in deželnih trsnicah požlahtnijo ameriške trte, da se pa tudi direktno roče ameriške trte, ki brez požlahtnjenja dajo dobro kapljico zasade v mnogobrojnem številu, ter oddajo posameznim posestnikom. Tudi glede drugega sovražnika trte, glede strupene rose, bo treba deželne in državne pomoči, da se vinogradi ubranijo temu poškodovanju, pripomoči bo treba posestnikom pri nakupu vitrijola, da odvrnejo strupeno roso od svojih vinogradov. Sklenem z vročo željo, da bi prizadevanje naše vsaj nekaj rešitve prineslo obupanemu vinogradniku.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. oktobra.

Kaj so vse sklenili ministri pri poslednjih **ministrijskih konferencah** na Dunaji, ni znano. Govori se pa, da se je tudi sklepalo, da se dualizem tudi izrazi na grbih avstroogerskih diplomatskih zastopstev in konzulov. Dosedaj je na konzulskih poslopih bil dvoglavi orel, sedaj bode pa grb predeljen ter bode na njem dvoglavi orel in krona sv. Štefana. Ogrri hočejo torej, da se dualistična vladovina povsod vidneje pokaže. Menda mislijo, da bodo na ta način ohranili dualizem, kateremu prete baje razne težnje Slovanov. S takimi malenkostmi si pa dualizma pač ne bodo utrčili, ako ga bodo vedno spodkopavali s slabim gospodarjenjem in zatiranjem nemadarskih narodnostij na Ogerskem. Nezadovoljnost večine narodov krone sv. Štefana pač ni v korist dualizmu.

Povodom odgovora na interpelacijo zastran razpuščenega akademičnega bralnega društva v Pragi v deželnem zboru **češkem**, se pritožuje „Presse“, da se dijaki sploh preveč mešajo v politiko. Posebno nemško-narodna stranka na nesramen in frivolni način zavaja dijake v politiko. Ta list pravi, da nemško-liberalna stranka ni imela niti besede graje za demonstrirajoče dijake pri Lienbacher-jevem in Massen-ovem škandalu. Mi k besedam oficijoznega lista le to pristavimo, da se čudimo, da vlada proti nemškemu dijakom tako odločno ne postopa v tacih slučajih, kakor proti češkim. — Mladočehi interpelovali so namestnika zaradi rušenja narodne enakopravnosti s tem, da je odgovoril na interpelacijo glede razpusta akademičnega društva v nemščini, dočim so ga interpelovali v češčini, in s tem, da namestnik ni več odgovoriti v češčini. V drugej interpelaciji ga pa vprašajo, kako more opravičevati rušenje imunitete deželnih poslancev s tem, da je Tilser-ju očital, da je podpisal interpelacijo glede razpusta akademičnega društva, ker je profesor. Kakor se vidi, Mladočehi jako odločno branijo narodne in parlamentarne pravice. Če bi še Staročehi imeli toliko energije, bi se vlada na Čehe gotovo bolj ozirala.

Iz Levova prihaja vest, da misli v deželnem zboru **galiskem** poljski poslanec grof Koziebrodski postaviti predlog, da bi se v vseh srednjih šolah rusinščina uvela kot obligaten predmet. Želeli bi le bilo, da bi se ta predlog tudi odobril, ker bi mnogo pripomogel k sporazumljenju obeh narodnostij v Galiciji. — Rusinski poslanec Romanščuk je pa postavil predlog, da se osnuje rusinska gimnazija v Czortkovu in rusinska gimnazija v Kolomei.

Včeraj se je sešla na Dunaji enketa, ki se bode posvetovala o preustroji **juridičnih studij**.

Gospod sodnik smejal se je še burneje, da je zelen njegovih očij prehajalo v umazano barvo.

„Čitajte, pisar, in dokažite mu!“

Pisar je ustal, vzel v roko grob papir in čital: „Bil je pri njem kuhan in pečen, in ko je odbajal, vselej ga je spremljal. Poslednji čas leta hči njegova že sama za njim, v somraku upa se že v župnijo —“

„Dosti! — Ali si slišal?“

Seljaku zvrtilo se je v glavi, da ni niti vedel, kje stoji in v istem trenutku želel bi si najraje, da bi bil šest čevljev pod zemljo.

„In zdaj prašam te zadnjikrat: ali boš govoril? Tvoje trmoglavosti imam že zadosti. O čem govoril je s teboj? K čemu te je priganjal?“

Seljak Květ stal je kakor ne bi bil slišal. Oko njegovo počivalo je na teški verigi, ki se mu je vila od roke do noge. Zdelo se je, da železni členi zopet nekako blišče — drugič že danes, a ne od solnčnih žarkov!

„Doli ž njim! — Razvežemo ti jezik!“

Gospod sodnik udaril je s pestjo ob mizo, da so se nakopičeni papirji razleteli po sobi, in da bi se bil pisar kmalu pregriznil jezik mesto gosjega peresa.

Enketa šteje 32 članov. Ministerstvo uka in bogočastja predložilo je enketi že popoln načrt. Potem načrtu bodo pravoslavci tudi v bodoče morali pohajati vseučilišče štiri leta. Prve tri semestre se bodo učili pravnozgodovinskih, druge tri semestre pa pravoznanskih predmetov v ožjem pomenu, zadnje tri semestre političnogospodarskih predmetov.

Vnanje države.

Avstro-ogerski minister vnanjih zadev, grof Kalnoky, pojde še ta mesec v Fridrichsruhe k **nemškemu** kancelarju. Ta pohod ima namen bolj utrditi nemško-avstrijsko zvezo. Ministra se bode ta ustno posvetovala o raznih političnih vprašanjih, mej drugim tudi o tem, v koliko je prihod carjev v Berlin premenil splošni evropski položaj.

Nekateri nemški oficijozni listi zagotavljajo, da je shod **ruskega** carja in **nemškega** cesarja imel venier velik pomen. Posebno veliko važnost pripisujejo carjevemu pogovoru s knezom Bismarckom. Car se je posebno nemškemu kancelarju zahvaljeval, da tako odločno postopa proti anarhistom, kakor je v slučaju Wohlgemuthovem. Car je rekel, da borba proti anarhistom veže vse monarhije in da v tem oziru Bismarck lahko več stori za Rusijo nego on sam. Car je Bismarcku zagotavljal, da so vesti o spomenici Obručeva izmišljene. Iz pogovora se je Bismarck preveril, da Rusija ne namerava začenjati boja proti Nemčiji. Kancelar je razložil, da Nemčija o Koburžanu nič drugače ne sodi, kakor je sprva, Koburžan je slamat mož, katerega so z orleanskim denarjem porinili na prestol v Sofiji in s tem rušili Berolinski dogovor. Nemčija ravno tako malo nasprotuje ruskim težnjam v Bolgariji nego v Aziji. Svetoval je pa carju, da naj Rusija, ki ima do Bolgarije naravno pravo, skuša pridobiti srca prebivalstva, ter naj opusti razne agente, ki jej le škodujejo. Car se je tudi preveril, da v Nemčiji ni nobene stranke, ki bi hrepenela po vojni. Mi bi tem glasom ne pripisovali nobene važnosti, da ne govori tudi „Nord“ o nekem zboljšanju odnošajev mej Nemčijo in Rusijo.

Stambulov je kot državni upravitelj sklical sebranje **bolgarsko** na 27. dan t. m. Vlada še do sedaj ni določila nobenega kandidata za predsedstvo zbornice. Največ upanja za to mesto imata Slavkov in Petkov. Knez se baje vrne še ta teden v Sofijo.

Kakor razne dopolnilne volitve za parlament **angleški** kažejo, zgubljajo konservativci, zlasti pa unijonistični liberalci hitro zaupanje pri narodu. To jim napravlja velike skrbi. Chamberlain misli, da konservativci drugače ne bodo več dolgo vladali, če se z unijonističnimi liberalci ne spoje v jedno stranko, ki bi se imenovala narodna. Njegov nasvet pa večini konservativcev ni prav ugajal. Narod angleški tudi ni prav zadovoljen z vnanjo politiko sedanje vlade, ki podpira tripelalijanco. Bolj mu prija politika Gladstonova, ki zahteva strogo neutralnost Anglije v evropskih vprašanjih.

Dopisi.

Iz Radovljice 20. oktobra. [Izv. dopis]

Prošnja mestne občine Kranj, da deželni zbor stori potrebne korake radi ohranitve gimnazije v Kranji, izročila se je, kakor v „Narodu“ čitamo, upravnemu odseku v posvetovanje in stavljenje predloga.

Ta zadeva pa ni nikakor lokalnega pomena le za Kranjsko mesto, marveč to vprašanje je veljavnega pomena za vso gorenjsko stran, in zategadelj hočemo, preden se o tej zadevi sklepa v deželnem zboru, objaviti v nastopnih vrsticah, kako da se v Radovljskem in Kranjskogorskem okraji sodi o tej stvari.

Minila je ura in Květ sedel je zaprt v svoji ječi, a zdaj je bolj ležal. Včasih izvil se mu je iz ust globok stok. Zdelali so ga, da je bilo joj; ne prašajte kako.

„Tudi tvojega imena so se že lotili, Světluška moja? — Grdijo že moje dete, jedino moje radost, jedino moje uteho? — In pomoči nikjer, osvobojenja nobenega... Kdo se bo potegnil za te dete moje? — Kdo te bo miloval? — Vsakdo meče kamen za teboj! Hčer obešenca bacnil bo vsakdo, kakor prst v jeguljo.“

In v ječi razlegel se je danes prvikrat tako bolesten jok, da so na mostovžih postajali stražniki, molčali, vlekli sapo na-se, in poslušali, kako joka otec, čegar detetu so zli ljudje segali po dobrem imenu. In zasmejal se ni nihče in niti jedni ustnici se nista skrivili v zasmeh. Stražniki pospešili so korake in molče hodili po mostovžih, pregledujoč, je-li vse v redu.

Otčevska ljubezen izvila se je zdaj z vso silo iz tesnih prsij in letela skozi ozko okence iz vlažne ječe v temno noč, preletela širne gozdove in obstala nad vasjo, kjer je v istem času izgnal mož

Na Gorenjskem imeli smo, dokler nismo Gaurčeve šibe poznali, jedino gimnazijo v Kranji in ker nam politični nasprotniki še tega zavoda ne privoščijo, — zgodilo se je, kar je vsacega za razvoj in omiko slovenskega naroda unetega rodoljuba do srca užalilo, — da se je z merodajnega mesta ukrep izdal, — še ta jedini srednješolski zavod mora izginiti!

Mi Slovenci smo res ponižne in pohlevne duše; kajti mi smo vselej pripravljeni visokej vladi v parlamentarnih kritičnih slučajih na pomoč priskočiti, in potem pa dobivamo nagrado, kakor jo — za služimo. — Prepričan je vsak naobrazen Gorenjec, da bi ne bilo nikdar glede Kranjske gimnazije tako daleč prišlo, če bi bili naši državnozbornski odposlanci in zastopniki naroda slovenskega o prave m času z njega ekselencijo sedanjim vodjo naučne uprave bolj odločno in resno postopali.

Toda pustimo rekriminacije na stran, saj nam ne pomagajo. — „Slov. Narod“ prinesel je pred par dnevi dopis iz Kranja, v kojem se razpravlja vprašanje obstanka gimnazije v Kranji tako temeljito, da nam ni treba glede razlogov za ohranitev tega učnega zavoda ničesar pristavljati.

To, kar je v navedenem dopisu rečenega, podpišemo doslovno vsi Gorenjci, kajti nam gre za to, da moremo pošiljati svoje sinove v Kranj, ne pa v oddaljeno Ljubljano.

Mi Gorenjci izrekamo torej trdno svoje prepričanje, da bodejo merodajni gospodje zastopniki v deželnem zboru pred vsem na blaginjo cele Gorenjske se ozirali, in da bodo predloge stavili v tem zmislu, da se potrebni koraki nemudoma store za ohranitev oziroma razširjenje Kranjske gimnazije.

Mi ne pričakujemo koristi od druge gimnazije v Ljubljani, kajti mi svojih sinov iz mnogih razlogov ne bomo v Ljubljano pošiljali mogli. — Torej se obračamo v tem boji za jedino srednješolsko gorenjsko učilišče še jedenkrat do merodajnih mož, katerim je naloga zastopati blagor naroda slovenskega, da uvažujejo opisane resne okolnosti in se energično požejo za ohranitev Kranjske gimnazije, katera dondaj očitno koristi vsej Gorenjske, in katere sme po vsej pravici zahtevati prekrasna širna Gorenjska, ki je rodila že toliko slavnih mož slovenskega rodu in zvestih sinov državi avstrijski.

Prepričani smo, da bomo, če smo jedini in ustrajni, dosegli to, kar danes želi vsak Gorenjec, namreč otvoritev razširjene gimnazije v Kranji.

Mesto Kranj rešeno bode propada in bistroumnej gorenjske mladini dana bo zopet prilika v starodavnem Kranjskem mestu vršiti gimnazijska učenja in se pripravljati za vseučilišče in za resno življenje. V to pomozi Bog!

S Kranjskega 20. oktobra. [Izv. dop.] (Narodne zadeve in — deželni zbor.) Slovenci smo že od nekdaj preveč starokopitneži ter zaostali za našimi sosedi ne le v kmetijstvu in obrtniji, ampak tudi pri šolstvu. Vsled tega imajo tujci pri nas večinoma vso industrijo v rokah ter so zavzemali do najnovejšega časa tudi vse višje in boljše službe v deželi.

Koliko upliva šolstvo na to, dokazujejo po-

svojo ženo in potem zaprl za njo dveri z zapahi, da bi se ne mogla vrniti.

Okrajni glavar s cesarskim komisarjem v družbi gospoda sodnika sedeli so danes proti svoji navadi nekako dolgo skupaj. Imeli so gotovo važno posvetovanje. Zaradi samih zapisnikov jim ni bilo niti v obraz videti. Gospodu sodniku je res včasih oviral pogled službo, a gospod glavar pisal je to na rovaš strašnih poročil s Podlesja, iz katerih je slednja prouzročala na tukajšnjem uradu pravi strah in na lasulji gospoda sodnika še večji nered, nego je oni v vrabčjih gnezdihi.

„Le vislice pomorejo! Nič drug-ga, gospod komisar! — Ali ni res, gospod svetnik! Najprej pa se morata na njih zibati tadv lopova iz Jiřic! — Le vislice!“

Na mostovži začuli so se glasni koraki, in v izbo stopil je, ne da bi potrkal in brez okolišev huzar in pozdravivši po vojaški podal gospodu glavarju zapečaten list.

Gospod glavar pregledal je pečat. Bil je iz Zatca. In odprši ga stopil je za korak nazaj z besedami: „Prvi spopad z vojaki. Vojaki so se morali umakniti!“

(Dalje prih.)

sebnost razmere na Štajerskem, kajti v sedanjem času zalagajo nas v prvi vrsti štajerski Slovenci z inteligencijo, vsaj profesorje in notarje imamo večinoma od tam. V narodnem oziru nam sicer to prav nič ne škoduje, vendar bodi nam Kranjcem v posnemalni izgled.

Pomisli je treba zlasti, koliko talentov ostane zakopanih vsled pomanjkanja šol! Vse drugače je tam, kjer imajo šole. Tu učitelj ali za šolo in ljudsko naobrazenost vnet duhovnik pogostoma spravi talentirane dečke v srednje šole in pridobljene so nove moči revnemu narodu. Ako se hočemo Slovenci kedaj odtegniti tujčevi peti, poprijeti se moramo z vsemi močmi in povsodi napredka, da moremo konkurirati s tujci. Kdor drugače govori ali piše — oni ni pravi domoljub!

Če je samo v enem okraji tisoč in še več otrok brez vsakega šolskega pouka, potem so razmere dovolj žalostne. A tudi ni misliti, da bi se kaj kmalu na bolje obrnilo, kajti ne le šol, ampak tudi učiteljev bode primanjkovalo vedno bolj. Na Ljubljanskem učiteljski je sedaj v drugem razredu 11, v tretjem 16, v četrtem 16, skupaj 43 pripravnikov mesto postavnega števila 120. Ako hočemo imeti več in dobrih učiteljev, moramo jih bolje plačati, drugače oglašale se bodo k temu stanu najslabše moči.

Denar za šolstvo ni nikdar zavržen, kajti tega zaklada, ki ga dobodo otroci, ga jim nihče ne more vzeti. Pri šolstvu se v obče ne more in tudi ne sme štediti, kajti to je potem narodu le na škodo. Kdor je pri šoli prevarčen, je slab gospodar, kajti kar se za šolstvo žrtvuje, je dobro naložen kapital. Vojaštvo in ne šolstvo ljudstvu naklada velike davke, kajti prvo je najdražja naprava v državi. V državnem zboru naj torej o pravem času povzdignejo naši poslanci svoj glas v tem zmislu.

Prihodnje leto bode zopet ljudsko štetje. Gotovo se še spominjamo protestov „koroškega“ deželnega odbora proti slovenskimi krajevnimi imeni na Koroškem. Tu velja geslo: „Klin s klinom!“ Zadrževajmo tudi mi, da se razen Kočevja zapisujejo povsodi le slovenska imena, kar je cenejši in zapreči vsakere zmešnjave.

Naši nasprotniki ne mirujejo nikdar, marveč nas hočejo z vso silo zatreti; to dokazuje posebno najnovejši napad z društvom: „Südmark“. Poglejmo le na Koroško, koliko tal je že zgubilo Slovenstvo! Na „Gospodstvem polju“, kjer so nekdanj prisegali slovenski vojvodje, so sedaj že na pol nemška tla. Domači pesnik, ki bi speval našo nekdanjo slavo, nauduševal bi jako sedanji rod v ljuti borbi!

Po našim mnenji se je treba takim nakanam, kakor jih ima „Südmark“ takoj postaviti v obrambo. Osnujmo na jezikovni meji „občinske zadruge z malimi posojilnicami“, kajti lokalni patriotizem v takih zadevah več izda, kakot večje splošno društvo. Inteligencija naj povsodi čuva nad nezavednim narodom. Sveta dolžnost našega narodnega duhovništva je ljudstvo tudi z lece svariti pred zapravljanjem in nepremišljenim zadolženjem ter opozarjati na najnovejšega sovražnika.

Bodimo pa tudi v narodnih napravah varčni. Slovenci imamo preveč časopisov in društev za naš mali narod. S tem cepimo moči ter le sebe slabimo, ker na ta način hirajo časopisi in društva. Snujmo rajše vseslovenska društva in združujemo časopise z enakimi težnjami, ki bodo delovala za vse slovenske pokrajine, kajti v slogi je moč! Temu je najboljši dokaz „družba sv. Mohora“.

Slovenci smo ubogi narod, umno torej gospodarimo!

Dragi spomeniki slavnim možem imajo pomen le v velicah mestih, kjer se svetu reprezentuje slava Slovencev. Za male kraje zadostujejo spomenske plošče, drugi nabrani denar pa uporabimo za razne ustanove ali „Cirilovo družbo“!

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

XXIV.

(Palača strojev.)

26. avgusta.

Namesto „galerija“, umestneje je reči „palača strojev“, čeravno oblika te ogromne stavbe, podobna kakemu kolodvoru glavnega mesta, ne odgovarja temu imenu; a tukaj odločuje velikost poslopja, kjer so izložene raznovidne mašine in pa njih množstvo. To je velika reč, kakor ni druge palače v tem obsevu, ne samo v razstavi, nego na

celem svetu ne. Dolžina meri 420 m, širina 115 m, a višina 48 m. V njej bi se moglo lahko zbrati nekoliko velikih poslopij, kakeršna stoje po drugih mestih, pa tudi po samem Parizu. Sama konstrukcija predstavlja za arhitekta prezanimiv predmet, kakor razven Eiffelovega stolpa ni morda drugega v razstavi.

Monakovski kolodvor se je nekdanj jako obudoval zaradi umetnega krova, katerega drže železni loki, raztegnjeni na 34 metrov. To je bilo nekaj izrednega pred kakimi 20 leti. A v mašinsko palačo spravilo bi se lahko 28 takih kolodvorov. Koliko je bilo pač dela, dokler se je znosilo skupaj toliko težkega železa, da se je sestavilo in zbil v takej višini toliko svodov. Delavci na tej višini so morali izgledati na takem železnem kolosu kot mravlje. Štiri največji kosi železa, ki so služili za osnovo pri glavnem svodu tehtali so vsak po 48.000 kilogramov.

Ko se je postavila ta gorostasna stavba, pokrili so jo s steklom. Pač ni šlo malo šip na tako streho! Skoz njo more sedaj solčna svetloba svobodno do vsakega predmeta, tako da se more vsaka podrobnost pri najneugodnejši svetlobi ogledati.

Okrašenj tukaj ni; bila bi tudi nepotrebna ter bi še motile utiske grandioznosti.

Ako prideš prvokrat v to ogromno delarnico, kjer se vse vrti in suče, kjer je slišati samo šum velikih koles dregajočih se ob širokih jermenih, kjer se vse giblje v opredeljenih pravicah, počasi in brzo, kjer se zgotavljajo na najložji način pred tvojimi očmi najlepši proizvodi v vseh strokah industrije, tedaj ti začne vse rojiti po glavi, kakor bi rekel, da se godi puščavniku, ako bi slučajno zašel iz svoje mnogoletne osamelosti zdaj na — sijajen ples. Prisposoba sicer ni, kakor bi morala biti, pa ne pride mi boljša na um.

Vsako uro se porabi 496.000 kg para; z njim se dá v takej meri že dosta opraviti. Motornih strojev je 32, a delajo skupno z 2600 konjskimi močmi.

Na večer je tukaj električna razsvetljava, o katerej bodo najlepše govorile sledeče številke: V glavnem oddelku je 25 velikih svetilnikov, vsak ima po 350 lučij, katere dajo toliko svetlobe, kakor 30.000 sveč. Potem so še štirje ogromni lustri vsak po 1000 plamenov, kar daja svetlobo ravno 24.000 svečam. Po galerijah je 276 stojalk, vsaka daja po 60 sveč svetlobe. Še posebej je 730 svetilk po stopnicah, ki vodijo iz jednega nadstropja v drugo. Vsega skupaj se more reči 80 do 90 tisoč sveč; tedaj pride pri 77.000 metrih, kolikor meri ta palača, na vsak meter več kot jedna sveča.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (V današnji seji deželnega zbora) prišla je na vrsto prošnja Ljubljanskega mesta, naj bi dežela dovolila za novo šolsko zgradbo II. mestne deške ljudske šole podporo, z ozirom na to, da je mesto za malo odškodnino 6000 gld. popustilo šolo v licejskem poslopiju in da se je mestu samostalno šolsko oskrbovanje odvzelo in se je priklopilo deželi. Poslanec Šuklje kot poročevalec finančnega odseka nasvetoval je 4000 gld. Poslanec Hribar je nasvetoval 6000 gold., kateri predlog je župan Grasselli podpiral, nasprotovala pa sta mu baron Apfaltrern in poslanec Žitnik, ki je to priliko porabil, da je jako nerazumljivo in padajočim glasom govoril svoj „maiden speech“. Na posled je še poročevalec Šuklje nasprotoval, na kar se je Hribarjev predlog odklonil in dovolilo samo 4000 gld. Prihodnja seja v petek.

— (O sekvestraciji v Djakovem) piše „Journal des Débats“ in pravi, da je to samo politično vprašanje in posledica mržnje, katero gojé Madjari proti velikemu hrvatskemu mecenu in dobrotniku.

— („Slovenec“) zatekel se je h Karolu Havermannu na pomoč. Čemu tako daleč? Saj bi bilo isto, da je vskliknil kakor znana baba v narodni smešnici: „Pristriženo!“

— (Imenovanje.) Gosp. Viktor Kočev, avskultant za Koroško, in pravni praktikant pri deželnem sodišči v Ljubljani, g. Makso Pirc, imenovana sta avskultantoma na Kranjskem; štajerski avskultant Rudolf Canaval imenovan je avskultantom za Koroško; kranjski avskultant g. Fran Podgoršek avskultantom za Štajersko.

— (Fzm. baron Ramberg,) general topništva in poveljujoči general v Zagrebu, dobil je na

svojo prošnjo dopust „s pričakno pristojbino“, ob enem pa veliki križ Leopoldovega reda. Na njegovo mesto imenovan je podmaršal Josip Reicher poveljnikom 13. voja.

— (Preplavljenim barjanom) peljalo se je danes iz mesta raznega živeža, največ kruha.

— („Gazzetta di Venezia“) priobčila je vest, da je znani italijanski poslanik Imbriani te dni nameraval s četo prostovoljcev izkrcati se na jadranske obale in ondu napraviti ustanek. Italijanska vlada je to pravočasno doznala in odposlala dve torpedovki, ki sta križali med Barom in Jakinom in imeli nalog, da primeta irredentovce, ne da bi nanje streljali. Zaradi te vladne opreznosti se je nakana izjalovila. Nekateri italijanski listi pa trdijo, da hočejo italijanski junaki še vedno izvršiti svoj namen ali prej ali slej. Vsekako bi jim bilo svetovati, da počakajo toplejšega vremena, kajti sedaj po zimi utegnili bi se prehladiti, ko bi morali poskakati v morje.

— (Nabiranje krajepisnih imen.) V zadnjem času so svoje naloge blagovolili ugodno pogoditi: prof. kandidat I. Samotorčan: za Št. Jošt nad Polhovim gradcem; dekan Cibič: za Črniče; c. kr. voj. duhoven v p. Fr. Čarman: za Mošnje; poštar in posestnik A. pl. Kapus: za Kamno Gorico; župnik Teran: za Tinjan pri Kopru; župnik Sila: za Lokve; nadučitelj Kalan: za Šent Peter na Krasu; župnik Vrečko: za Jurij kloster; župnik Voh: za Šmartin v Rožni dolini; nadučitelj Rant: za Dobrovo pri Ljubljani; župnik Ferjančič: za Dole pri Idriji; ekspozit Kljun: za Begunje, Bezovljak, Dobec, Kožljek, Brezje, Selščak in Topol pri Cirknici.

— (Na razstavo v Pariz) odpeljal se je g. Fran Hren, graščak v Ponoviči.

— (Vabilo.) „Ormoško okrajno učiteljsko društvo“ zboruje dne 2. novembra t. l. ob 11. uri v Ormoži s sledečim vspešnim: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Prostovoljno predavanje. 4. Poročilo gosp. J. Jurše „o zborovanji zaveze štajerskih učiteljskih društev v Fürstenfeldu“. 5. Vsprejem novih udov. 6. Uplačevanje letnine. 7. Predlogi. K mnogobrojnej udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Krška meščanska šola) šteje letos 67 učencev v treh razredih. Pretekle počitnice napravila sta dva učenca, ki sta se učila zasebno latinščine, izpit za II. in III. gimnazijski razred. Bila sta eden v prvem, drugi v drugem razredu meščanske šole.

— (Rakuševa knjiga „Slovensko petje v preteklih dobah i. t. d.“) katero smo v našem listu naznanili, stala bo 80 kr. Kdor hoče izvedeti, kako se je naše slovensko petje razvijalo, ter poznati življenje in delovanje naših slovenskih skladateljev, ta naj se oglasi kot naročnik.

— (Razpisana) je učiteljska služba na jednorazrednici v Kopanji. Plača 450 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 4. novembra. — Na trirazrednici v Domžalah razpisana je služba tretjega učitelja (učiteljice). Plača 400 gld. Prošnje do 5. novembra. — Na četrterazrednici v Trnovem razpisana je služba drugega učitelja. Plača 500 gld. Prošnje do 5. novembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. oktobra. „Wiener Zeitung“: Merk, okrajni glavar v Kranji, imenovan vladnim svetnikom in referentom za upravne in ekonomične zadeve pri deželnem šolskem svetu za Kranjsko.

Dunaj 22. oktobra. „Fremdenblatt“ izjavlja, da namišljena razkritja iz skupne ministrske konference o postopanju avstrijskih ministrov pri posvetovanji o vojaškem vprašanji, kakor jih je objavila „N. fr. Presse“ v dopisu iz Budimpešte, neso osnovana, ker po naravi taci konference in po stališči udeleženi osebno niti ni misliti, da bi zanesljive vesti o njih prišle v javnost.

Pariz 22. oktobra. Potrjuje se, da je princ Ferdinand odpotoval v London.

Berolin 22. oktobra. Državnozbornski prestolni govor pravi, da je tudi predstoječemu zasedanju smoter: zagotovljenje miru na zvonaj in znotraj, zlasti pa z državnega zbora sodelovanjem, da se vojska razmeram primerno učvrsti in pripravi, da bode mirovnim težnjam cesarja in zaveznikov dajala dostojen poudarek. Zakonski načrt, ki se bode predložil, zadeva

drugačno razdelitev vojske, da se uravnava nepravilnosti. Iz tega in iz primerne razvoja vojnega brodograja nastali bodo večji stroški. Državni proračun kaže znatno pomnožitev matricularnih priklad, ki pa vedno še ne dosežajo vsot, katere dohajajo zveznim državam iz državnih dohodkov. Ker je skušnja potrdila, da moč oblastev nasproti državi sovražnim delavsko prebivalstvo zapeljujočim elementom ne zadoščuje, predložil se bode primeren zakonski načrt glede državne banke. Za akcijo v Afriki prekoračila so se iz raznih uzrokov dovoljena sredstva, zato je dotična predloga potrebna. Ker je vnanji urad z delom glede kolonij preobložen, zato bilo treba predloge, da se razbremeniti in kolonijalna uprava odloči. Cesarjeve nade, da se mir ohrani, neso se samo uresničile, temveč postale so trdnje vsled osebnih odnošajev cesarjevih z vladarji prijateljskih in zaveznih sosednih držav. Ti odnošaji so pripomogli, da se je v inozemstvu zupanje v miroljubno pošteno nemško politiko utrdilo in da smemo verovati, da bode mir evropskemu svetu na podlagi obstoječih zakonov tudi bodoče leto ohranjen.

Razne vesti.

* (Slovanstvo v Francozih.) V zalogi tvrdke E. Cantin v Parizu izide v kratkem veliko delo s podobami pod naslovom „Le monde slave“, v katerem bode naslikano znanstveno in literaturno življenje Slovanov. Pri tem delu sodelujejo mnogi slovanisti učenjaki. To delo bode Francoze bolj seznanilo s slovanskim svetom, o katerem imajo sedaj še kaj nejasne pojme. — L. Léger, profesor slovanskih jezikov in slovstev na College de France, pa pripravlja obširno delo: „L'histoire de la Civilisation en Pologne“. Pisatelj že mnogo let zbira gradivo za to delo, ki bode jako zanimivo za vsakega, ki je več francosčine in se želi bolj seznaniti s civilizacijo poljsko.

* (Knez Bismarck in vojak.) Nekoč je pokojni cesar Viljem I. naročil Bismarcku, da odlikuje vojaka z redom železnega križa prve vrste za izredne zasluge na bojišču. Bismarck je, videč, da je vojak ubog, ga vprašal, kaj bi raji, sto tolarjev ali pa križ. Vojak pa vpraša kneza, koliko da velja križ in Bismarck mu odgovori, da kot častno znamenje jako mnogo, kupi se pa za tri tolarje. Prebrisani vojak pravi na to: „Dajte mi križ in 97 tolarjev!“ Bismarcku je ta odgovor tako ugajal, da je takoj ustregel vojakovej želji.

* (Berolinski zmikavci in ruski policisti.) Nedavno je ruski tajni policijski agent in sicer višji uradnik prišel v roke Berolinskemu zmikavcu, ki mu je ukradl uro. Predno je uradnik opazil, da nema ure, je že tat zginit. Uradnik tatvine ni objavil, ker se je sramoval, da je tako malo izurjen v policijskih poslih, da so ga okrali.

Za vnanjo porabo. Pri protinu in trganji, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (55-13)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

17. oktobra.

Pri Slonu: Frömeske z Dunaja. — Freisach iz Grada. — Weiss iz Kaniče. — Walther iz Frankobroda. Pri Maltet: Bontl, Maudl, Schweighofer in Limmer z Dunaja. — Elstner iz Wandsdorfa. — Sekrater iz Grada. — Hoenle iz Augsburga. — Reitter iz Eschenburga. — Schwentner iz Vranskega. — Guthmansthal iz Boštajna. — Bochner iz Brna.

Pri avstrijskem cesarju: Lock iz Beljaka. — Katsch iz Belega grada. — Müllner iz Kapfensteina. — Medvešek iz Štajerskega.

Pri Južnem kolodvoru: Pirona iz Celovca. — Petzner z Dunaja

Umrli so v Ljubljani:

18. oktobra: Karol Kodele, branjevec sin, 3 dni, Poljanska cesta št. 13, za oslabljenjem. — Janez Kosec, železniškega sprevodnika sin, 5 mes., Marija Terezija cesta št. 10, za katarom v črevih.

19. oktobra: Jakob Seliškar, zidarjev sin, 3 mes., Gruberjeve ulice št. 4, za katarom v črevih. — Janez Gerjol, kaznični paznik, 55 let, Rožne ulice št. 27, za jetiko.

21. oktobra: Katar Skvarča, gostija, 70 let, na Stolbi št. 4, za otrpnenjem srca.

22. oktobra: Marija Čišnovar, posest ikova žena, 80 let, Gruberjeve ulice št. 7, za pljučnim emfizemom.

V deželni bolnici:

19. oktobra: Franc Pallardi, zasebnik, 45 let, za krvavenjem. — Simon Šolar, gostič, 70 let, za oslabljenjem. — Neža Kunšl, delavčeva žena, 42 let, za vnetjem trebušne kožice.

20. oktobra: Urša Pišler, gostija, 67 let, za oslabljenjem.

21. oktobra: Matevž Avsenik, gostič, 58 let, za katarom v črevih.

V vojaški bolnici:

20. oktobra: Ivan Šutej, vojak, 21 let, za otrpnenjem možgan.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. okt.	7. zjutraj	725.2 mm.	12.2° C	sl. zah.	dež.	27.70 mm.
	2. popol.	726.0 mm.	14.6° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	726.1 mm.	13.0° C	sl. zah.	dež.	

Srednja temperatura 13.3°, za 3.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 22 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj		danes
Papirna renta	gl.	85.70	gl.	85.20
Srebrna renta	"	86	"	85.80
Zlata renta	"	109.45	"	110.20
5% marčna renta	"	100.25	"	100.05
Akcije narodne banke	"	919	"	920
Kreditne akcije	"	307.25	"	306.60
London	"	119.25	"	119.20
Srebro	"	—	"	—
Napol.	"	9.50	"	9.50
C. kr. cekini	"	5.67	"	5.67
Nemške marke	"	58.42 1/2	"	58.42 1/2
4% državne sročke iz l. 1854	250 gl.	132	gl.	50 kr.
Državne sročke iz l. 1864	100	177	"	50
Ogerska zlata renta 4%	"	100	"	65
Ogerska papirna renta 5%	"	97	"	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	"	—	"	—
Dunava reg. sročke 5%	100 gl.	122	"	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	120	"	—
Kreditne sročke	100 gl.	183	"	—
Rudolfove sročke	10	19	"	60
Akcije anglo-avstr. banke	120	144	"	—
Tramway-društ. velj	170 gl. a v.	227	"	—

Priporočilo.

Ponižno podpisani umetni in kupčijski vrtnar si usoja priporočati se p. n. občinstvu za bližajočo se sezono za izdelovanje svežih vencev in šopkov vsak čas po najnižji ceni in najnovejši fazoni. Ravno tako ima tudi veliko zalogo suhih vencev, trakov za vence v različnih barvah in bazah, z napisom ali tudi brez napisa, in tudi vseh drugih v mojo stroko spadajočih rečij, kakor rastlin za oplešanje grobov, rakev, sob itd. Najboljša in najhitrejša postrežba se zagotavlja.

Za obilni obisk prosi z odličnim spoštovanjem

Alojzij Korsika,

(891-2)

umetni in kupčijski vrtnar.

Hiša

z dvema vrtoma, v najboljšem stanu, proda se na Poljanskej cesti št. 9. — Povpraša naj se ravno tam pri gospe A. Ekl. (859-3)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkeji ceni.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1888 frank. 102,846.222-47
Letni dohodki na premijah in obrestih 19,161.298-73
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) 207,158.040-—

V slednji dvanaestmesečni poslovalni periodi uložilo se je pri društvu za 50,971.150-—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah 1,561,757.680-—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri Guido Zeschkotu.

(215-7)

Priznana najizvrstnejši parfumi za žepne robce i. t. d. so:

Lohse-ov Extraits quadruples.
Lohse-ove šmarnice
Lohse-ov Heliotrope blanc
Lohse-ova zlata lilija.

Novo!! Lohse-ov Peau d'Espagne. Novo!!

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,
dvorni parfumeur. (719-8)

— Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga. —

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1890.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarnah J. G. ontinjevi in M. Gerberjevi v Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.

— Cena 45 kr., po pošti 50 kr. —

Vsebina: Popoln kalendar, koledar, kateremu so pridejana tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi, deželni odbojniki, deželni poslanci, mestni odbojniki, načelniki uradov, c. kr. notarji, advokati itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Naši zasluzni možje. Božja pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po svetu: Dogodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger. Orijentalna železnica itd. Smešnice. — Naznanila.